

ΓΑΛΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΖΟΖΕΦ ΠΕΪ'ΡΕ (Βραβείον Γκρουκούρ 1935)

Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ "ΣΙΝΤΙ,, ΛΑΖΡΕΓΚ

καμήλα, που φάνηκε το απόγευμα, μακριά στο δρόμο του Βορρά, έφτασε μπροστά στο εμπόρευμα μόλις άρχισε να νυχτώνει. Ήταν λιγνή και κατάκοπη. 'Ο γέρος που ήταν καθάλα στη ράχη της στήθηκε σε κανονική άποσταση από την κορμιστή γέφυρα και χαϊρέτος με το δεξί χέρι. Το άνοιξε και το κούνησε άργά-άργά στο ύψος των ματιών του, όπως κάνουν οι νομάδες.

— Τον έβρισε; ρώτησε το σύντροφό του ο σκατός Μπέν Κορνιέρ.
— 'Όχι, μά φαίνεται πως έρχεται από μακριά.

Η καμήλα στραβογόνασε πολλές φορές, καθώς τη χτυπούσε με τις φτέρες του ο αήριος της, πριν άποκοπή να καθίσει χάμω στον κάμπο. Είχε συνήθειε στην άμμο του Μεγάλου 'Εργκ κι' όχι στο σκληρό χόμα. 'Ο γέρος τότε γλίστρησε από τη ράχη της, ξεφορέμασε τα σανάλια του από τη σέλλα και τὰ φόρεσε μ' ένα βαθύ άνεστραγαμίο.

Την άλλη μέρα ο ατασούρης τον έβιασε στο γραφείο του άξιωματικού.

— 'Εσύ είσαι ο Λαζρέγκ, από τη φυλή του Ουέλιτ Σίντ Σειζ; τον ρώτησε ο Γάλλος λοχαγός. Άνωστατώσαμε τον κόσμο για να σε βρούμε!

Κι' έπειτα έφραξε μιά ματιά στα βιβλία κι' εξακολούθησε:
— Νά, έχεις 16 δόκιμα χρόνια να πατήσης το πόδι σου στο γραφείο... Σέβας; γιατί σε κάλεσα δω τέρα;

Ο γέρος έσπυγε λίγο, δίχως ν' άνοιξη το στόμα του.
Δέν θα τον ήθελαν τίποτε άλλο παρά μονάχα για το γιού του.

Ο Λαζρέγκ ζούσε κάτω από τη χαμηλή οσμή των ναυαγίων στο Μεγάλο 'Εργκ, 400 χλμ.απείτα μακριά από το σταθμίο. Μόνος με τη γυναίκα του, τις κόρες του, τους γαμπρούς του και δύο μαρούδες ίσχυρες, τρεφεόταν με γάλα καμήλας. Ο Λαζρέγκ είχε ένα δόκιμο νομάδι. "Αν κι' ήταν συγγενής με Σείζη Ουέλιτ, δέν είχε σχέσεις με τους ανθρώπους της φυλής του. Μιλούσε μ' αυτούς μονάχα όταν έρχόταν ή έποχη που μοιραζόντουσαν τα βοσκοτόπια και τα λιβάδια. Άκόμη περισσότερο δέν είχε σχέσεις με τους «Ραίμα» τους άπιστους του Άραβικού Γραφείου. Ήταν φανατικός για τη θρησκεία του κι' ύπερηφανα ανεξάρτητος...

Είχαν περίοι δεκαέξι χρόνια από την ημέρα που ο μοναχογιός του, ο Χάμιον, που ήταν τότε μικρό άπόκινο παλλάρκι, είχε γίνει άγαντος ζωμιακό από το βοσκοτόπι, παίρνοντας μαζί του την πιο όμορφη καμήλα του κοπαλιού. Έσκείνη την άποχη είχε πάει ο Λαζρέγκ στο σταθμίο, όπως τον είχε προστάξει ο Καίντ Ντελλίος, για ν' αναφέρει την έξοράνα του γιού του. 'Από τότε, τὰ χείλη του δέν είχαν κλείσει σε ά γούνα του Χάμιον...

— Και τώρα άκουσε... Του έτε πάλι ο Γάλλος λοχαγός. 'Ο γιός σου, ο Χάμιον, έγινε χερικά από το 'Εργκ, άποκ τὰ θημια του και πήγε να ζήσει στην Γύνδα, στη μεγάλη πόλη που είχε χτισμένη στην ύμνη της θάλασσας. Έκει πέρα πέραν των περασμένων χρόνων και φάνεται πως θά έκανε καλές δουλιές, γιατί άρχισε μπόλικα λεφτά... τρεις χιλιάδες εντοφούς! Αίτη την κληρονομιά μου την έστειλε ο Καντής,

της δημοσίωσης μια τρομερή οσμή ζηλιαστιάς και τέλος την έστραγγύλιωσε και κατόν έσοτώσε και το παιδί του.

'Όταν ύστερα άπεδόχη από τις άνοσεις ότι ή γυναίκα του ήταν άδεια και ότι σ' από το σπίτι που έβγαλε καθόταν μια παλιή φίλη της, ο Μοράν τρελλάθηκε από τη λύπη του. Σήμερα διέ βρίσκεται στο άμμοσο χωριόταίο.

Από αυτήν την ιστορία που σάς διηγηθήκαμε μπορ ίτε να καταλάβετε τον άπαιστο ρόλο της Άδελίνας Μοράν. Ήταν μιά φοβερή... άντρογυμναστήριος.

Και δλ' αλά τὰ έκανε γιατί δέν είχε βρεθή κανείς να την παντρευθή και να την... ξεφορέσει από το ράφι, στο όποιο την είχαν πασοθεήσει τὰ χρόνια της. Μά το κακογνωτόσιο του Σπρουκίου την κατέδικασε παραδειγματικά και την έκανε να χείσ κάθε έλλίδα ότι μπορεί να πατήη μια μωρα να λέγεται παιά γεροντοκόρη.

για να σου τη δώσω, γιατί είνε δική σου.

'Ο Λαζρέγκ τον άκουσε με απάθεια. 'Ο λοχαγός τότε σηλώθηκε και πήρε προς το μεγάλο σιδερένο χρηματοσώβιο, που ήταν γεμμένο μέσα στον τοίχο. 'Όταν άμωσ τάνοξε, ο Λαζρέγκ γόρσιε άλλο τὰ μάτια του. Σε λίγο ο λοχαγός στήθηκε μπροστά του και του έδωσε ένα μίσσο χαρτονομίσματα.

— Είνε δεκαπέντε χιλιάδες φράγκα, του έτε. Θέλεις να τὰ μετρήσουμε μαζί;

'Ο Λαζρέγκ έκανε μιά άοριστη κίνηση. Ποτέ άλλοτε δέν είχε στα χείρα του περισσότερα από 300 εντοφούς, ύστερ από το πούνημα κάθε μικρής καμήλας της χροιάς. Με τὰ λεφτά και μακριά δάχτυλά του πήρε άργά-άργά τα λεφτά και χείσσε στην κεντήη αντίμετρα του, κατάριακα, κάτω από το μπουρούζι.

'Ο άξιωματικός κατόν δέλησε να του πη κι' ένα καλό λόγο.

— 'Ε, να δεις τον Έναν; τώρα πλάσιος, άποκ κι' άκάντε σου! Έσαντ γελόντες. Βλέπεις πως ο Χάμιον άλλοτε κηϊά, δέν έμεινε ένα κακό παιδί...

— Ένα καλό παιδί... έμεινελαβε ο γέρος σάν ίχο.

Μά ο Λαζρέγκ, άπο κι' άν είχε διαπεραστιά μάνια, δέν μπορεσε να διαδύη τη σέλλα του. 'Ο Λαζρέγκ έμεινε άμωμιαστικός και άμωτη σείδης, άποκ άμωσ.

'Ο Χάιζας, που είχε παρενοήθησε αυτή τη σερή στο γραφείο, δέν άρχισε να διαδύη σ' όλο το χωριό πως ο Λαζρέγκ είχε πάρει μια μεγάλη κληρονομία από το γιού του.

Κι' έτσι, όταν ο γέρος κατέβηκε στο παζάρι για να κείνη μερικά φώνα, οι Έρμιανε έτρεξαν άμωσως κοντά του κι' άρχισαν να φιλούν το μπουρούζι, τον στί άμωε.

— Νά έβης την τζή του Θεού, «Σίντι Λαζρέγκ.

Κι' ο Μπέν Νασιρ, ο έμπορος, έκανε μια βαθιά ύπόκληση μπροστά του. Και του προσέφερε ένα φιλάντιν τού, άποκ έκανε σε κάθε σπουδαίο άγοραστή.

Μά τὰ φώνα του Λαζρέγκ ήταν μερικά. Πήρε λίγες πύρες υπαλασπερό έρμιανε, άποκ και πάλι, για τίς γυναίκες, τρία ζαχαρόγνια κολούρα και ένα κομμάτι τού.

Προς μεγάλη άπογοήτεία του χωρική Γενίνα, που λογαριάζε να δώρη μ' έσοδα του πλάσιου γέρος μια μικρή γροφή με μοναχέ και με τίς χερές της του Ουέλιτ Ναϊλ, το ίδιο βράδι, ο «Σίντι Λαζρέγκ έλασε την καμήλα του και τρελάσε πάλι για το 'Εργκ.

Το άργι και ρηθιακό περιόχημα της καμήλας τον έδωξε έτσι ως τὰ μεσάνυχτα. 'Ο «Σίντι Λαζρέγκ ήταν χαμένος στα προαίνα...

Σανάβηκε το Χάμιον, το γιού του, που από μακρό, έλγε γεμάτος και χτυπούσε τίς γυναίκες. 'Επειτα θημίζηκε το ντροπιασμίο του.

Ήταν αναγκαστήκε να παρουσιασθή στο Γραφείο κι' να πη στους άπιστους ότι ο γιός του τον είχε κλέψει μια καμήλα κι' είχε γίνει άποκτος. Κι' άληθετα, όλα αυτά τὰ χρόνια τί έκανε άρα γε ο Χάμιον μαζί με τους χερές του; 'Ο αναγκαστήκε να κείνη έξουτελιωτής δουλιές, να ντύεται σάν τους άπιστους, θά έμωθε τίς νηήδες τους, θά πήρε τὰ ελαστομιατά της και θά είχε έξορσιε τους δικούς του και τη θρησκεία του... Τὰ λεφτά της κληρονομιάς του ήταν άμωμιαστιά! 'Ο «Σίντι Λαζρέγκ ένιωθε να του κείνε το κορμί, καθώς άκοιμώτουσαν πάνω του.

Το φεγγάρι ήταν ψηλά στον ούρανό, όταν έβρασε στους πρώτους άμωμολοφούς του 'Εργκ. 'Ο Λαζρέγκ χείσσε τη γλίσσα του κι' ή καμήλα σωφιστήσε άμωσως πάνω στην άμμο, κοντά σε μιά μικρή κι' άπάνηη πλαγιά.

Έπειτα, ο «Σίντι Λαζρέγκ άναψε μια φωτιά με ξηρές ρίζες, κείνη; σταματάδι μπροστά στις φλόγες κι' άποκινε έτσι άμωσως σάν εϊδωλό. Γέρω του ήταν άλμωινη μια νεκρούη σκη κι' άπέρονη ή ορμή.

Σε λίγο, τὰ μάτια του γέρος έλαμωαν παράξενα. Άνοσε τη αντίμετρας του, έβωλε τὰ λεφτά και τὰ κούτσε με περιφρόνηση και μίσος. 'Υστερα τὰ έφραξε στη φωτιά. Άμωσως ή φλόγη της ζούρησαν, μεγάλωσαν, φάτισαν με μια κέσηνη άνταίγνια τον «Σίντι Λαζρέγκ, την καμήλα του κι' δόλιονα την άμμο.

Κι' άπότοια, χυμώσαντα πάλι κι' δόλιονα.

'Ο «Σίντι Λαζρέγκ τότε μ' ένα βαθύ άνεστραγαμίο, σάν να είχε φάγει ένα μεγάλο δάρο; από το στήθος του, έφραξε μιά ματιά από φεγγάρι και σμωκός...

Ήταν χαρός πειά να γροφή στους δικούς του.

Ο γέρος κατέβηκε στο παζάρι για να κείνη μερικά φώνα.